

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

30. May. 1974

FAKTA

Dato:

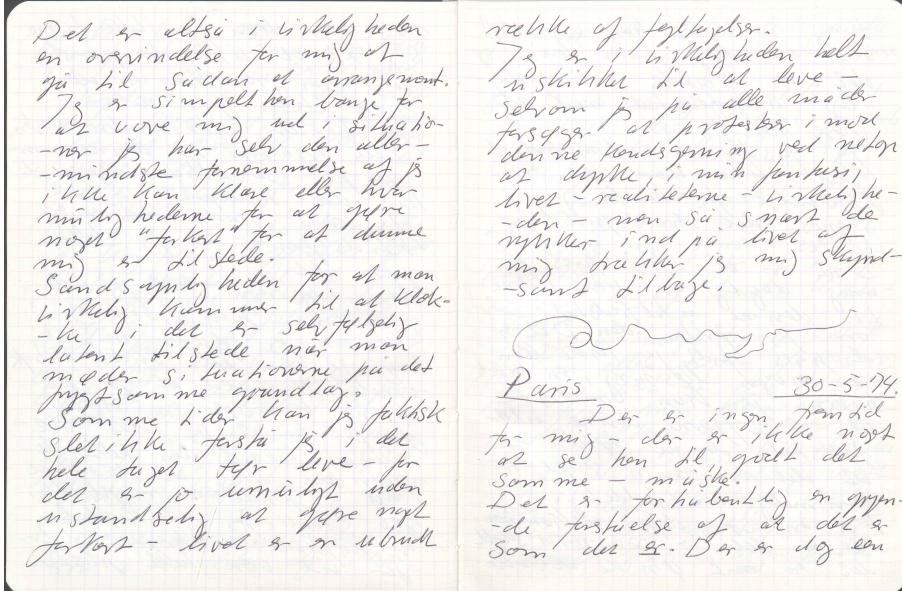
30. May. 1974

Sidetal:

Notes 74 bd 2 s. 47-52

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Ling som jeg har vænget
ved at føje som den er og
der er Borlitz store og dyg-
lige tilfælde med et
være her.
Det først for så udmed det at
det ikke kan være en
tilfælde for hende af at
synes der er synd for
hende.
Det er et stort press for
mid daglig at være lidne
til denne udfærdighed - selv-
om jeg forstår den. Det er
et press jeg ikke kan
se noget ved i mig, en mørke
hvorfor jeg kan mod ikke
at få denne udfærdighed,
denne følelse af
at det er min skyld at
det er min skyld at
føle sig synd og holdet.
For en stor del ved vi ikke
at det jeg gør min skyld
er mit ønske at være

her, grundene til de de ønske
kan i denne sammenhæng være
begyndte.
En stor del af Borlitz udfærdighed
ville muligvis forstås
hvis vi forsatte os i Sept-
ember, men det har jeg
ikke hundrede procent forstået.
Problemet er derfor om
at skulle ja i mod min
(også) tøj til at hjælpe
Borlitz ud af hennes depression?
Sagen er meget komplikeret for
at en eller anden facoen er
jeg også en del af den tilfælde
jeg føler, men kan ikke se
noget alderna hvilket man en-
dring jeg kan i kunne foretage
mid et andet stab - ja noget
stød i det hele tages ved man
bevirke den andring som er
tilstræk. Måske børde

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

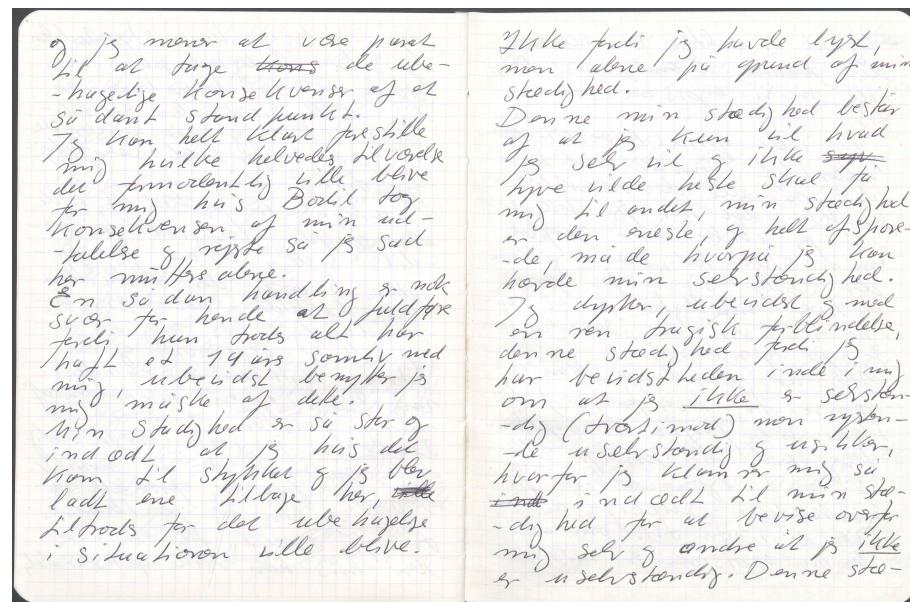
NY CARLSBERGFONDET

- med et helt andet stæd
end i spørgs mælet om et
stifte op holdt ved.
Det er mulige ganske sim-
pelt at vor samtid er
jæv i sta.
Efter min opfattelse er det
jæv i sta af følgende
munde:
At vi ikke har noget
selvstændigt samtid.
Det har vi ikke mulige
i ikke føds Borbil er udel-
leds med at være ker og
da det er i kraft af mit
at vi er her opster naturligt
en aggression, en afstandsregn
fra mig.
Dette betyder naturligvis
at Borbil først skal sin
angreb for at vide sine fejl-
er over for mig, da han
selvstændigt kunne have, i for-

- regen præsiger hun styrkedelen
af sin højhed på sin
datter i sit banebarn - så
den lille røsl da er til-
overs til mig her under de
nære vorende for hotel selvstæ-
dig drønge mir.
Naturligvis er jo også ved af ikke
at medde højhed fra Bor-
bil's side, selvom jeg for-
står hvorfor den i højde kan
være tilstede - det følger u-
undgiveligt hos mig ikke in-
gen højde aggressioner end en
størst del kan sig finde i
midt selv ved en fastholder af
mine lunsjer.
Dette er jo ikke noget særlig
god grund for et samtid.
Jeg forsøgge at foretage sa-
gen drøben at jeg ikke
frihjør Borbil til at være
ker hvis han ikke ønsker det,

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- at jeg er altså en nærværelse,
det ~~gav~~ brandpunktet hvor
hele min egenisme som er
så.

Jeg ville gerne have et ~~stort~~
ordentligt som hv med Bo-
dil på alle de væsentlige
punkter, der her på ikke præ-
-di, ikke kan give
min stoltid, min egenisme
der stiller sig i vejen for
en hver min stoltid for at kun-
-ne realisere det som hv som
jeg jo ønsker.

Alle de opnude jeg kan op-
-nemme for hvert for sig selv
står i følgende kærlighedspon-
-tus og endspurten alle
af mit egen- boret for
anerkendelse - succes - o.s.v.
Der er ingen livet om at
denne egenisme er min pa-

- gedie - alt hvad jeg ikke har
har op nytter har i livelet
har denne egenisme hindret
mig i at få nu - al den
verden, jeg har haft behov
for, jeg sagde har jeg ikke
følt en færdel af føleli
min egenisme så håbte jeg
i vejen - føleli på aldet har
ville have.

Dette er konstatiner og
de alene udnyttet ikke
egenismen.

Vælden er som man ser i,
forti andre konstateringer
af vælden end dem man
registrerer gennem sig selv
eller sig selv, så er man
i tilfælde med vælden og det
er der man er i tilfælde
med.

Jeg troede at den næste møde
man kan under sin lid-
væltelse, altså sig selv på, del

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

er ved at give alt —
give sig selv alt fra sig
selv give alle idealer og
frestillinger om hvordan alt
børde være — nogen med et
kunstskab er det voreste gr.
Når jeg begyndte med at
skrive ud af minne hukommelse
var jeg jo ikke meget i
mogen jænk. Så mente jeg
at den var mere en mere
intense formennelse af at et
der ikke var noget at præ-
sentere end måske mangel
på formål men ikke man-
sag på et visse sted — det
at man eksisterede med
alle sanser bidræbne
med vores der øvrigt viden-
lige. Alt andet er bland-
verk.

Dans

1-6-74,

En af mine alvorligste
hæmmninger nu, som nogensinde
før nu regnet, at jeg ikke vil
være hvad jeg skal være til
ekende mitne begivenheder,
men også at børste om-
rigtighed ikke kan betragtes.
Kompliceret i følelsesuel
først min valg, mij værde-
heder — og på fortvijl
måske.

Ubesvarede ledte jeg en kompli-
cerede sag — valg mij
glæde.

Jeg synes politik er kade-
tisk, og over i næste inde-
jårlig, at der eksisterer
en fridstilende publiske løs-
ninger på menneskernes pro-
blemer. Hvis jeg skal være helt øg